

TRACTATENBLAD
VAN HET
KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1966 Nr. 217

A. TITEL

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Noorwegen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen,

met Protocol;

's-Gravenhage, 22 september 1966

B. TEKST**Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Noorwegen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen**

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en

Zijne Majesteit de Koning van Noorwegen,

De wens koesterende het op 29 december 1950 te 's-Gravenhage ondertekende Verdrag ter vermindering van dubbele belasting en ter voorkoming van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen van inkomsten en van vermogen te vervangen door een nieuwe Overeenkomst,

Hebben daartoe tot hun gevolmachtigden benoemd:

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

Mr. Leo de Block, Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,

Zijne Majesteit de Koning van Noorwegen:

de Heer Otto J. L. Kildal, Buitengewoon en Gevolmachtigd Ambassadeur te 's-Gravenhage,

Die, na elkaar mededeling te hebben gedaan van hun volmachten, welke in goede en behoorlijke vorm werden bevonden, tot overeenstemming zijn gekomen over de volgende artikelen:

HOOFDSTUK I**Reikwijdte van de Overeenkomst****Artikel 1**

Personen op wie de Overeenkomst van toepassing is

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn van een van de Staten of van beide Staten.

Artikel 2

Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van elk van de Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan.

2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die, onder welke naam ook, worden geheven naar het gehele inkomen, naar het gehele vermogen of naar bestanddelen

**Overenskomst mellom Kongeriket Nederland og Kongeriket Norge til
unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue**

Hennes Majestet Dronningen av Nederland og
Hans Majestet Kongen av Norge

som ønsker å avløse overenskomsten, undertegnet i Haag 29. desember 1950, til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue med en ny overenskomst,

har for dette formål oppnevnt som sine befullmektigede representanter
Hennes Majestet Dronningen av Nederland:
Statssekretær Leo de Block, det nederlandske Utenriksministerium
Hans Majestet Kongen av Norge:
Ambassadør Otto J. L. Kildal, Haag

som etter å ha utvekslet sine respektive fullmakter, som er funnet i god og behørig form, er kommet overens om følgende bestemmelser:

KAPITTEL I

Overenskomstens anvendelsesområde

Artikkel 1

Personlig anvendelsesområde

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i den ene Stat eller begge.

Artikkel 2

De skatter overenskomsten gjelder

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt og formue som utskrives for regning av hver av Statene eller deres regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de utskrives.

2. Som skatter av inntekt og formue anses alle skatter, uansett betegnelse, som utskrives av den samlede inntekt, av den samlede formue, eller av deler av inntekten eller formuen, herunder skatter av gevinst ved

van het inkomen of van het vermogen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende zaken, belastingen naar het bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

3. De bestaande belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn met name:

a) voor Nederland:

- de inkomstenbelasting
- de loonbelasting
- de vennootschapsbelasting
- de dividendbelasting
- de commissarissenbelasting

— de vermogensbelasting

b) voor Noorwegen:

- inntektsskatt til staten (nationale inkomstenbelasting)
- skatteutjevningavgift til staten (nationale vereveningsbelasting)
- særskatt til staten for utviklingshjelp (nationale belasting ten behoeve van ontwikkelingslanden)
- avgift til staten av utenlandske kunstneres honorarer (nationale heffingen op de salarissen van buitenlandse artiesten)
- formuesskatt till staten (nationale vermogensbelasting)
- inntektsskatt till kommuner (gemeentelijke inkomstenbelasting)
- formuesskatt till kommuner (gemeentelijke vermogensbelasting)
- eiendomsskatt til kommuner (gemeentelijke belasting op onroerend goed)
- sjømannsskatt (belasting van zeelieden)
- skatt av forsørgede barns inntekter (belasting op de verdiensten van kinderen).

4. Deze Overeenkomst zal ook van toepassing zijn op elke gelijke of in wezen gelijksoortige belasting, die in de toekomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen wordt geheven. De bevoegde autoriteiten van de Staten zullen elkaar alle wezenlijke wijzigingen die in hun onderscheiden belastingwetten zijn aangebracht, mededelen.

HOOFDSTUK II

Begripsbepalingen

Artikel 3

Algemene begripsbepalingen

1. In deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist:

- a) betekent de uitdrukking „Staat” Nederland of Noorwegen, al naar het zinsverband vereist; betekent de uitdrukking „Staten” Nederland en Noorwegen;

avhendelse av løsøre eller fast eiendom, skatter av det samlede lønnsbeløp utbetalt av bedrifter, så vel som skatter av verdistigning.

3. De skatter som denne overenskomst gjelder, er særlig

a) for så vidt angår Nederland:

- de inkomstenbelasting (inntektsskatt),
- de loonbelasting (lønnsskatt),
- de vennootschapsbelasting (selskapsskatt),
- de dividendbelasting (dividendeskatt),
- de commissarissenbelasting (skatt av godtgjørelse til direktører og ledere av selskaper),
- de vermogensbelasting (formuesskatt);

b) for så vidt angår Norge:

- inntektsskatt til staten,
 - skatteutjevningsavgift til staten,
 - særskatt til staten for utviklingshjelp,
- avgift til staten av utenlandske kunstneres honorarer,
- formuesskatt til staten,
 - inntektsskatt til kommuner,
 - formuesskatt til kommuner,
 - eiendomsskatt til kommuner,
- sjømannsskatt og
- skatt av forsørgede barns inntekter.

4. Overenskomsten gjelder også alle skatter av samme eller vesentlig lignende art som fremtidig blir utskrevet i tillegg til, eller i stedet for, de gjeldende skatter. De kompetente myndigheter i Statene vil ved utgangen av hvert år gi hverandre underretning om endringer av betydning som er foretatt i deres skattelover.

KAPITTEL II

Definisjoner

Artikkel 3

Alminnelige definisjoner

1. Hvis ikke en annen forståelse fremgår av sammenhengen, har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:

- a) „Stat” betyr Nederland eller Norge, slik som det fremgår av sammenhengen;
- „Stater” betyr Nederland og Norge;

- b) omvat de uitdrukking „Nederland” het deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat in Europa is gelegen, en het onder de Noordzee gelegen deel van de zeebodem en de ondergrond daarvan, waarop het Koninkrijk der Nederlanden, mede overeenkomstig het op 29 april 1958 te Genève gesloten Verdrag inzake het continentale plateau, soevereine rechten heeft;
 - c) omvat de uitdrukking „Noorwegen” het Koninkrijk Noorwegen en de zeebodem en de ondergrond daarvan in de onderzeese gebieden waarop het Koninkrijk Noorwegen soevereine rechten heeft voor de opsporing en winning van natuurlijke rijkdommen; de uitdrukking omvat niet Svalbard (Spitsbergen), Jan Mayen en de van Noorwegen afhankelijke gebieden buiten Europa;
 - d) omvat de uitdrukking „persoon” een natuurlijke persoon, een lichaam en elke andere vereniging van personen;
 - e) betekent de uitdrukking „lichaam” elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;
 - f) betekenen de uitdrukkingen „onderneming van een van de Staten” en „onderneming van de andere Staat” onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een van de Staten en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere Staat;
 - g) betekent de uitdrukking „bevoegde autoriteit”:
 1. in Nederland: de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
 2. in Noorwegen: de Minister van Financiën en Douane of zijn bevoegde vertegenwoordiger.
2. Voor de toepassing van de Overeenkomst door elk van de Staten heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet anders omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetten van die Staat met betrekking tot de belastingen die het onderwerp van deze Overeenkomst uitmaken.

Artikel 4

Fiscale woonplaats

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking „inwoner van een van de Staten” iedere persoon die, ingevolge de wet van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid.

2. Voor de toepassing van deze Overeenkomst wordt een natuurlijke persoon die deel uitmaakt van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van een van de Staten in de andere Staat of in een derde Staat en die onderdaan is van de zendstaat, geacht inwoner van de zendstaat te

- b) „Nederland” omfatter den del av Kongeriket Nederland som ligger i Europa og den del av havbunnen og dens undergrunn i Nordsjøen som er undergitt Kongeriket Nederlands statshøyhet i overensstemmelse med konvensjonen vedrørende kontinentalsokkelen, undertegnet i Genève 29. april 1958;
 - c) „Norge” betyr Kongeriket Norge og havbunnen og undergrunnen i de undersjøiske områder utenfor kysten av Kongeriket Norge som er undergitt norsk statshøyhet for så vidt angår utnyttelse og utforskning av naturforekomster; Svalbard (Spitzbergen), Jan Mayen og de norske besittelser utenfor Europa er ikke innbefattet;
 - d) „person” omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning av personer;
 - e) „selskap” betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person;
 - f) „foretagende i en av Statene ” og „foretagende i den annen Stat” betyr henholdsvis et foretagende som drives av en person bosatt i en av Statene og et foretagende som drives av en person bosatt i den annen Stat,
 - g) „kompetent myndighet” betyr:
 - 1. i Nederland, Finansministeren eller den som har fullmakt fra ham;
 - 2. i Norge, Finans- og tollministeren eller den som har fullmakt fra ham.
2. Med mindre noe annet fremgår av sammenhengen, skal ethvert uttrykk som ikke er definert på annen måte, ved hver Stats anvendelse av bestemmelsene i denne overenskomst ha den betydning som det har etter skattelovgivningen i vedkommende Stat med hensyn til de skatter som går inn under overenskomsten.

Artikkel 4

Skattemessig bopel

1. I denne overenskomst forstås ved uttrykket „person bosatt i en av Statene” en person som i henhold til lovgivningen i vedkommende Stat er undergitt beskatning der på grunnlag av domisil, bopel, sete for styre eller ethvert annet lignende kriterium.

2. I denne overenskomst skal en fysisk person som er medlem av en diplomatisk eller konsulær misjon fra en av Statene i den annen Stat eller i en tredje Stat og som er statsborger i senderstaten, anses å være bosatt i senderstaten, hvis han der er pålagt de samme forpliktelser

zijn, indien hij aldaar aan dezelfde verplichtingen ter zake van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen is onderworpen als inwoners van die Staat.

3. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepaling van het eerste lid inwoner van beide Staten is, gelden de volgende regels:

- a) hij wordt geacht inwoner te zijn van de Staat waarin hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft. Indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);
- b) indien niet kan worden bepaald in welke Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarin hij gewoonlijk verblijft;
- c) indien hij in beide Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;
- d) indien hij onderdaan is van beide Staten of van geen van beide zullen de bevoegde autoriteiten van de Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming regelen.

4. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepaling van het eerste lid inwoner van beide Staten is, wordt hij geacht inwoner te zijn van de Staat waarin de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5

Vaste inrichting

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking „vaste inrichting” een vaste bedrijfsinrichting waarin de werkzaamheden van de onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

2. De uitdrukking „vaste inrichting” omvat in het bijzonder:

- a) een plaats waar leiding wordt gegeven;
- b) een filiaal;
- c) een kantoor;
- d) een fabriek;
- e) een werkplaats;
- f) een mijn, een steengroeve of een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen;
- g) de uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of montage-werkzaamheden waarvan de duur twaalf maanden overschrijdt.

med hensyn til skatter av inntekt og formue som personer bosatt i denne Stat.

3. Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 anses som bosatt i begge Stater, skal spørsmålet avgjøres etter følgende regler:

- a) Han skal regnes for bosatt i den Stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i begge Stater, skal han anses for bosatt i den Stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene).
- b) Hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken Stat han har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke disponerer fast bolig i noen av Statene, skal han anses for bosatt i den Stat hvor han har vanlig opphold.
- c) Hvis han har vanlig opphold i begge Stater, eller ikke har vanlig opphold i noen av dem, skal han anses for bosatt i den Stat hvor han har statsborgerrett.
- d) Hvis han har statsborgerrett i begge Stater, eller ikke i noen av dem, skal de kompetente myndigheter i Statene avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.

4. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 anses for bosatt (hjemmehørende) i begge Stater, skal den regnes for bosatt (hjemmehørende) i den Stat hvor setet for den virkelige ledelse er.

Artikkel 5

Fast driftssted

1. Uttrykket „fast driftssted” betyr i denne overenskomst en fast forretningsinretning gjennom hvilken foretagendets virksomhet helt eller delvis blir utøvet.

2. Uttrykket „fast driftssted” skal særlig omfatte:

- a) et sted hvor foretagendet har sin ledelse,
- b) en filial,
- c) et kontor,
- d) en fabrikk,
- e) et verksted,
- f) et bergverk, stenbrudd eller et annet sted hvor naturherligheter utnyttes,
- g) et sted for bygningsarbeid eller monteringsarbeid hvis varighet overstiger tolv måneder.

3. Een vaste inrichting wordt niet aanwezig geacht, indien:
- a) gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;
 - b) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering;
 - c) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen o-koopwaar wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verfwerking door een andere onderneming;
 - d) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of inlichtingen in te winnen;
 - e) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend voor reclamedoeleinden, voor het geven van inlichtingen, voor wetenschappelijk onderzoek of voor soortgelijke werkzaamheden voor de onderneming die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben.

4. Een persoon die in een van de Staten voor een onderneming van de andere Staat werkzaam is — niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger in de zin van het vijfde lid — wordt als een in de eerstbedoelde Staat aanwezige vaste inrichting beschouwd, indien hij een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht in die Staat gewoonlijk uitoefent, tenzij zijn werkzaamheden beperkt blijven tot de aankoop van goederen of koopwaar voor de onderneming. Indien de persoon zulk een machtiging niet bezit, wordt hij niet als een vaste inrichting beschouwd, zelfs al geeft de onderneming die hij vertegenwoordigt hem de beschikking over een vaste bedrijfsinrichting.

5. Een onderneming van een van de Staten wordt niet geacht een vaste inrichting in de andere Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar, commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, indien deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

6. De enkele omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een van de Staten, een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst, dat inwoner is van de andere Staat of dat in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting hetzij op andere wijze), stempelt een van de beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere.

3. „Fast driftssted” foreligger ikke når:

- a) det gjøres bruk av innretninger utelukkende til lagring, utstilling eller utlevering av varer eller ting som tilhører foretagendet;
- b) varer eller ting, som tilhører foretagendet, holdes i opplag utelukkende for lagring, utstilling eller utlevering;
- c) varer eller ting, som tilhører foretagendet, holdes i opplag utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretagende;
- d) en fast forretningsinnretning blir brukt utelukkende ved innkjøp av varer eller ting eller ved innsamling av opplysninger for foretagendet;
- e) en fast forretningsinnretning blir brukt utelukkende for reklame, meddelelse av opplysninger, vitenskapelig forskning eller lignende virksomhet som i forhold til foretagendet er av forberedende art eller utgjør en hjelpevirksomhet.

4. En person som i en av Statene utøver virksomhet på vegne av et foretagende i den annen Stat — med unntagelse av en uavhengig representant som omhandlet i punkt 5 — skal anses for å være et fast driftssted i den førstnevnte Stat. Det forutsettes at han i denne Stat har fullmakt til å avslutte kontrakter på vegne av foretagendet og vanligvis utøver denne fullmakt der, samt at hans virksomhet ikke innskrenker seg til innkjøp av varer eller ting for foretagendet. Hvis han ikke har slik fullmakt, skal han ikke anses for å være et fast driftssted, selv om det foretagende, som han representerer, stiller et fast forretningssted til rådighet for ham.

5. Et foretagende fra en av Statene skal ikke anses for å ha fast driftssted i den annen Stat bare av den grunn at det avslutter forretninger i denne Stat gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.

6. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en av Statene, kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er hjemmehørende i den annen Stat, eller avslutter forretninger i denne Stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører i og for seg ikke at det ene av disse selskaper blir fast driftssted for det annet.

HOOFDSTUK III

Belastingheffing naar het inkomen

Artikel 6

Inkomsten uit onroerende goederen

1. Inkomsten uit onroerende goederen mogen worden belast in de Staat waarin deze goederen zijn gelegen.

2. De uitdrukking „onroerende goederen” heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door het recht van de Staat waarin de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.

3. De bepaling van het eerste lid is van toepassing op de inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.

4. Interest van schulden die verband houden met onroerende goederen die een ingezetene van een van de Staten in de andere Staat bezit, is voor de berekening van de zuivere inkomsten aldaar onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als voor inwoners van die andere Staat.

5. De bepalingen van het eerste, derde en vierde lid zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen gebezigd voor de uitoefening van een vrij beroep.

Artikel 7

Winst uit onderneming

1. De voordelen van een onderneming van een van de Staten zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de voordelen van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

2. Indien een onderneming van een van de Staten in de andere Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, worden in elk van de Staten aan die vaste inrichting de voordelen toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een zelfstandige onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke

KAPITTEL III Skattlegging av inntekt

Artikkel 6

Inntekt av fast eiendom

1. Inntekt av fast eiendom kan skattlegges i den Stat hvor eiendommen ligger.

2. Uttrykket „fast eiendom” skal tolkes i samsvar med den Stats lovgivning hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket omfatter under enhver omstendighet tilbehør til fast eiendom, besetning og redskaper som anvendes i landsbruks- og skogbruksbedrifter, rettigheter som er undergitt privatrettens forskrifter om fast gods, bruksrett til fast eiendom og rett til faste eller varierende ytelser, som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre grunnherligheter. Skip, båter og luftfartøyer anses ikke for fast eiendom.

3. Bestemmelsene i punkt 1 får anvendelse på inntekt ved direkte bruk, utleie og enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.

4. Gjeldsrenter — knyttet til fast eiendom som en person bosatt i en av Statene, eier i den annen Stat — skal ved fastsettelsen av nettoinntekten kunne fratrekkes i den annen Stat på de samme vilkår som gjelder for personer, bosatt i den sistnevnte Stat.

5. Bestemmelsene i punkt 1, 3 og 4 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom når den tilhører et foretagende og når den benyttes ved utøvelse av fritt yrke.

Artikkel 7

Inntekter av forretningsvirksomhet

1. Fortjeneste som oppbæres av et foretagende fra en av Statene skatbare være skattbar i denne Stat, med mindre foretagendet utøver forretningsvirksomhet i den annen Stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretagendet utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i den annen Stat i den utstrekning fortjenesten kan tilskrives det faste driftssted.

2. Når et foretagende fra en av Statene utøver forretningsvirksomhet i den annen Stat gjennom et fast driftssted der, skal dette i hver av Statene tilskrives den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet, hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretagende som utøvet samme eller lignende virksomhet under samme eller lignende vilkår og opp-

werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk transacties zou aangaan met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.

3. Bij het bepalen van de voordelen van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten — daaronder begrepen kosten van de leiding en algemene beheerskosten — die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waarin de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

4. Voor zover het in een van de Staten gebruikelijk is de voordelen die aan een vaste inrichting kunnen worden toegerekend te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet het tweede lid die Staat niet de te belasten voordelen te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn, dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. Geen voordelen worden aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen of koopwaar voor de onderneming.

6. Voor de toepassing van de voorgaande leden worden de voordelen die aan de vaste inrichting kunnen worden toegerekend, van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om hiervan af te wijken.

7. Indien in de voordelen bestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8

Zeevaart en luchtvaart

1. Voordelen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer mogen worden belast in de Staat waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

2. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een scheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de Staat waarin de thuishaven van het schip is gelegen, of, indien er geen thuishaven is, in de Staat waarvan de exploitant van het schip inwoner is.

3. De bepalingen van het eerste en tweede lid vinden overeenkomstige toepassing ten aanzien van voordelen verkregen uit de exploitatie van schepen die worden gebezigd voor de visserij, de robbenjacht of de walvisvangst in volle zee.

trådte helt uavhengig i forhold til det foretagende hvis faste driftssted det er.

3. Ved beregningen av et fast driftssteds fortjeneste fratrekkes utgifter som er pådratt i anledning av det faste driftssted, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpet i den Stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder.

4. Hvis det har vært vanlig praksis i en av Statene å fastsette den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted på grunnlag av en fordeling av foretagendets samlede fortjeneste på dets forskjellige deler, skal regelen i punkt 2 ovenfor ikke være til hinder for at denne Stat kan fastsette den skattbare fortjeneste således. Den fremgangsmåte som anvendes, skal imidlertid være slik at resultatet blir overensstemmende med de prinsipper som er fastsatt i nærværende artikkel.

5. Ingen fortjeneste skal henføres til et fast driftssted utelukkende anledning av dets innkjøp av varer eller ting for foretagendet.

6. Ved anvendelsen av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted, fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er fyldestgjørende grunn for noe annet.

7. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

Artikkel 8

Skipsfart og luftfart

1. Fortjeneste ved driften av skip eller luftfartøyer i internasjonal fart skal bare skattlegges i den Stat hvor den virkelige ledelse for foretagendet har sitt sete.

2. Hvis den virkelige ledelse for et rederi er ombord i et skip, skal den anses for å ha sitt sete i den Stat hvor skipets hjemstedshavn ligger, eller hvis noen slik hjemstedshavn ikke finnes, i den Stat hvor den som driver skipet er bosatt.

3. Bestemmelsene i punkt 1 og 2 kommer likeledes til anvendelse på fortjeneste som erverves ved driften av fiske-, selfangst- eller hvalfangstfartøyer i åpen sjø.

Artikel 9

Gelieerde ondernemingen

Indien:

- a) een onderneming van een van de Staten onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere Staat,
of
- b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van een van de Staten en een onderneming van de andere Staat,

en in het ene of in het andere geval tussen de beide ondernemingen in haar handels- of financiële betrekkingen voorwaarden worden aanvaard of opgelegd, die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen alle voordelen die zonder deze voorwaarden zouden zijn opgekomen aan een van de ondernemingen, maar tengevolge van die voorwaarden haar niet zijn opgekomen, worden begrepen in de voordelen van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

Artikel 10

Dividenden

1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een van de Staten aan een inwoner van de andere Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter in de Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar de aldus gegeven belasting mag 15 percent van het bruto-bedrag van de dividenden niet overschrijden.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid mag de Staat waarvan het lichaam inwoner is, geen belasting heffen op dividenden betaald door dat lichaam aan een lichaam waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld en dat inwoner is van de andere Staat en onmiddellijk ten minste 25 percent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt.

4. De bevoegde autoriteiten van de Staten zullen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van het tweede en derde lid regelen.

5. De bepalingen van het tweede en derde lid laten onverlet de belastingheffing van het lichaam ter zake van de winsten waaruit de dividenden worden betaald.

Artikkel 9

Foretagender med fast tilknytning til hverandre

I tilfelle hvor

- a) et foretagende fra en av Statene deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende fra den annen Stat, eller
- b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende fra en av Statene og et foretagende fra den annen Stat,

skal følgende gjelde:

Dersom det mellom de to foretagender blir avtalt eller pålagt vilkår i deres innbyrdes kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville vært anvendt mellom uavhengige foretagender, skal enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville tilfalt et av dem, kunne medregnes i og skattlegges sammen med dette foretagendes fortjeneste.

Artikkel 10

Dividender

1. Dividender som utdeles av et selskap, hjemmehørende i en av Statene til en person som er bosatt i den annen Stat, kan skattlegges i den sistnevnte Stat.

2. Slike dividender kan imidlertid også skattlegges i den Stat hvor det selskap er hjemmehørende som utdeler dividendene, i henhold til denne stats lovgivning. Den skattesats som således anvendes må ikke overstige 15 prosent av dividendenes brutto-beløp.

3. Uansett bestemmelsene i punkt 2 kan den Stat hvor selskapet er hjemmehørende, ikke pålegge skatt av dividender som utdeles av dette selskap, til et selskap hvis kapital helt eller delvis er fordelt på aksjer og som er hjemmehørende i den annen Stat, forutsatt at det direkte innehar minst 25 prosent av kapitalen i det selskap som utdeler dividendene.

4. De kompetente myndigheter i Statene skal ved gjensidig avtale fastsette nærmere regler for gjennomføringen av punkt 2 og 3.

5. Bestemmelsene i punkt 2 og 3 berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår den fortjeneste hvorav dividendene utdeles.

6. De uitdrukking „dividenden” zoals gebezigd in dit artikel betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten op een aandeel in de winst, alsmede uit schuldvorderingen die recht geven op een aandeel in de winst en inkomsten uit andere vennootschappelijke rechten die door de belastingwetgeving van de Staat waarvan het lichaam dat de uitdeling doet inwoner is, met inkomsten uit aandelen worden gelijkgesteld.

7. De bepalingen van het eerste, tweede en derde lid zijn niet van toepassing, indien de genietter van de dividenden, inwoner van een van de Staten, in de andere Staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, een vaste inrichting heeft en de deelneming uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

8. Indien een lichaam dat inwoner is van een van de Staten, voordelen of inkomsten verkrijgt uit de andere Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op de dividenden betaald door het lichaam aan personen die geen inwoner zijn van die andere Staat, noch de niet-uitgedeelde winst van het lichaam onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit voordelen of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11

Interest

1. Interest afkomstig uit een van de Staten en betaald aan een inwoner van de andere Staat, is slechts in die andere Staat belastbaar.

2. De uitdrukking „interest” zoals gebezigd in dit artikel betekent inkomsten uit overheidsleningen, obligaties, schuldbewijzen en schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet verzekerd door hypotheek maar zonder dat daaraan een recht op een aandeel in de winst verbonden is, alsmede alle andere inkomsten die door de belastingwetgeving van de Staat waaruit de inkomsten afkomstig zijn, met inkomsten uit geldlening worden gelijkgesteld.

3. De bepaling van het eerste lid is niet van toepassing, indien de genietter van de interest, inwoner van een van de Staten, in de andere Staat waaruit de interest afkomstig is een vaste inrichting heeft en de vordering uit hoofde waarvan de interest verschuldigd is, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

4. Indien, tengevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de schuldeiser of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde interest, in aanmerking nemende de schuldvordering ter zake waarvan zij wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder

6. I denne artikkel skal med uttrykket „dividender” forstås avkastning av aksjer, gevinstandelsbevis, bergverksaksjer, stifterandeler eller andre rettigheter med rett til andel i gevinst, og gjeldsfordringer med rett til andel i gevinst, så vel som avkastning av andre selskapsrettigheter som er likestillet med avkastning av aksjer ved skattelovgivningen i den Stat hvor det selskap som foretar utdelingen er hjemmehørende.

7. Bestemmelsene i punkt 1, 2 og 3 gjelder ikke når den person som dividendene utdeles til, er bosatt i en av Statene og opprettholder et fast driftssted — med effektiv rådgighet over aksjene — i den annen Stat hvor selskapet som utdeler dividendene, er hjemmehørende. I dette tilfelle får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.

8. Hvor et selskap hjemmehørende i en av Statene, oppbeærer fortjeneste eller inntekt fra den annen Stat, kan den annen Stat ikke skattlegge dividender, utdelt av selskapet til personer som ikke er bosatt i denne Stat. Denne Stat kan heller ikke pålegge selskapet noen skatt av ikke-utdelt utbytte. Dette gjelder selv om de utdelte dividender eller det ikke-utdelte utbytte helt eller delvis består av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra den annen Stat.

Artikkel 11

Renter

1. Renter som skriver seg fra en av Statene og utbetales til en person bosatt i den annen Stat, kan bare skattlegges i den sistnevnte Stat.

2. I denne artikkel skal med uttrykket „renter” forstås inntekt av statsobligasjoner, andre obligasjoner og gjeldsfordringer av enhver art, som ikke medfører rett til andel i gevinst, uansett om de er sikret ved pant. Uttrykket omfatter også all annen inntekt som i henhold til skattelovgivningen i den Stat som inntekten skriver seg fra, er likestillet med inntekt av utlånt kapital.

3. Bestemmelsen i punkt 1 gjelder ikke når mottageren av rentene er bosatt i en av Statene og i den annen Stat hvor rentene skriver seg fra, har et fast driftssted som den gjeldsfordring som foranlediger rentebetalingen er effektivt knyttet til. I dette tilfelle får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.

4. I tilfelle hvor, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og mottageren eller mellom begge og tredjemann, det betalte rentebeløp — sett i relasjon til den gjeldsfordring det erlegges for — overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og mottageren hvis det

zulk een verhouding door de schuldenaar en de schuldeiser zou zijn overeengekomen, vinden de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 12

Royalty's

1. Royalty's afkomstig uit een van de Staten en betaald aan een inwoner van de andere Staat, zijn slechts in die andere Staat belastbaar.

2. De uitdrukking „royalty's” zoals gebezigd in dit artikel betekent betalingen van welke aard ook als vergoeding voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap — daaronder begrepen films — van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een ontwerp of model, een plan, een geheim recept of werkwijze, dan wel voor het gebruik van, of het recht van gebruik van nijverheids-, handels- of wetenschappelijke uitrusting, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

3. De bepaling van het eerste lid is niet van toepassing, indien de genietende van de royalty's, inwoner van een van de Staten, in de andere Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, een vaste inrichting heeft en het recht of de zaak uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In een zodanig geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

4. Indien, tengevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de schuldeiser of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de betaalde royalty's, in aanmerking nemende het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de schuldeiser zou zijn overeengekomen, vinden de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de Staten, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 13

Beperking van de artikelen 10, 11 en 12

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 10, 11 en 12 behoudt elk van de Staten zich het recht voor om, overeenkomstig zijn eigen wetgeving, de dividenden, interest en royalty's te belasten, die worden betaald aan internationale organisaties, haar organen of functionarissen, of personen deel uitmakende van een diplomatieke of con-

særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I dette tilfelle skal den overskytende del av betalingene være skattbar i henhold til lovgivningen i hver av Statene under hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 12

Royalties

1. Royalties som skriver seg fra en av Statene og utbetales til en person som er bosatt i den annen Stat, kan bare skattlegges i den sistnevnte Stat.

2. Med uttrykket „royalties” i denne artikkel forstås betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av eller retten til å bruke hvilken som helst opphavsrett til verk av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter, herunder kinematografisk film, patenter, varemerker, tegninger eller modeller, planer, hemmelige formler eller fremstillingsmåter, eller for bruken av eller retten til å bruke industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer.

3. Bestemmelsen i punkt 1 gjelder ikke når mottageren av royaltyen er bosatt i en av Statene og i den annen Stat — hvor royaltyen skriver seg fra — har et fast driftssted som den rettighet eller eiendom som foranlediger royaltyen, er effektivt knyttet til. I dette tilfelle får bestemmelsene i artikkel 7 anvendelse.

4. Når det erlagte royaltybeløp på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og mottageren eller mellom begge og tredjemann — sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for — overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og mottageren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I dette tilfelle skal den overskytende del av vederlaget være skattbar i henhold til lovgivningen i hver av Statene under hensyn til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 13

Begrensning med hensyn til artiklene 10, 11 og 12

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 10, 11 og 12 forbeholder hver av Statene seg retten til i henhold til sin egen lovgivning å skattlegge dividender, renter og royalties, som utbetales til internasjonale organisasjoner, organer eller deres tjenestemenn og til personer som er medlemmer av en tredje Stats diplomatiske eller konsulære representasjon

sulaire vertegenwoordiging van een derde Staat, die in de andere Staat verblijven en aldaar zijn vrijgesteld van belastingen op die dividenden, interest of royalty's.

2. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 10, 11 en 12 behoudt elk van de Staten zich het recht voor om, overeenkomstig zijn eigen wetgeving, de dividenden, interest en royalty's te belasten, die worden betaald aan een persoon deel uitmakende van een diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van die Staat, die in de andere Staat verblijft en aldaar is vrijgesteld van belastingen op die dividenden, interest en royalty's.

Artikel 14

Vermogenswinsten

1. Voordelen verkregen uit de vervreemding van onroerende goederen zoals omschreven in artikel 6, tweede lid, mogen worden belast in de Staat waarin deze goederen zijn gelegen.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende zaken, deel uitmakende van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een van de Staten in de andere Staat heeft, of van roerende zaken behorende tot een vast middelpunt dat een inwoner van een van de Staten in de andere Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een vrij beroep — daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (alleen of tezamen met de gehele onderneming) of van het vaste middelpunt — mogen in die andere Staat worden belast.

3. Niettegenstaande de bepaling van het tweede lid, mogen voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen en luchtvaartuigen, ge-exploiteerd in internationaal verkeer, alsmede van schepen gebezigd voor de visserij, de robbenjacht of de walvisvangst in volle zee en van roerende zaken die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen en luchtvaartuigen, worden belast in de Staat waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen. De bepalingen van artikel 8, tweede lid, vinden hierbij toepassing.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere zaken dan die genoemd in het eerste, tweede en derde lid zijn slechts belastbaar in de Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

5. De bepaling van het vierde lid tast niet aan het recht van elk van de Staten om overeenkomstig zijn eigen wetgeving belasting te heffen op voordelen uit de vervreemding van aandelen of winstaandelen in een lichaam waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld en dat inwoner is van die Staat, verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner is van de andere Staat en die in de loop van de laatste vijf jaren voorafgaande aan de vervreemding van de aandelen of winstaandelen inwoner van de eerstbedoelde Staat is geweest.

og som befinner seg i den annen Stat og der er fritatt for skatter av slike dividender, renter eller royalties.

2. Uansett bestemmelsene i artiklene 10, 11 og 12 forbeholder hver av Statene seg retten til i henhold til sin egen lovgivning å skattlegge dividender, renter og royalties, som utbetales til en person som er medlem av denne Stats diplomatiske og konsulære representasjon og som oppholder seg i den annen Stat og der er fritatt for skatter av slike dividender, renter eller royalties.

Artikkel 14

Formuesgevinst

1. Gevinst ved avhendelse av fast eiendom, som definert i artikkel 6, punkt 2, kan skattlegges i den Stat hvor slik eiendom ligger.

2. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretagende fra en av Statene opprettholder i den annen Stat, kan skattlegges i den annen Stat. Det samme gjelder løsøre som tilhører en fast innretning som en person bosatt i en av Statene opprettholder i den annen Stat for utøvelse av fritt yrke. Dette gjelder også gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretandet) eller av fast innretning som nevnt foran.

3. I den Stat hvor foretandets virkelige ledelse har sitt sete, skattlegges — uansett bestemmelsene i punkt 2 — gevinst ved avhendelse av skip og luftfartøyer i internasjonal fart, så vel som fartøyer som anvendes i fiske-, selfangst- eller hvalfangstvirksomhet i åpen sjø, samt av løsøre som hører til driften av slike skip, luftfartøyer og fartøyer. Bestemmelsene i artikkel 8, punkt 2, får tilsvarende anvendelse med hensyn til reglene i nærværende punkt.

4. Gevinst ved avhendelse av alle andre eiendeler eller aktiver enn nevnt i punkt 1, 2 og 3 kan bare skattlegges i den Stat hvor avhenderen er bosatt.

5. Bestemmelsene i punkt 4 skal ikke berøre hver enkelt Stats rett til i henhold til sin egen lovgivning å oppkreve skatt av gevinst ved avhendelse av aksjer eller gevinstandelsbevis i et selskap. Det forutsettes at selskapet hører hjemme i denne Stat og at kapitalen, helt eller delvis, er oppdelt i aksjer, — videre at gevinsten tilfaller en fysisk person som er bosatt i den annen Stat, men som i løpet av de siste fem år før avhendelsen av aksjene eller gevinstandelsbevisene har vært bosatt i den førstnevnte Stat.

Artikel 15

Zelfstandige arbeid

1. Voordelen verkregen door een inwoner van een van de Staten in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere zelfstandige werkzaamheden van soortgelijke aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij hij in de andere Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vast middelpunt beschikt. Indien hij over zulk een vast middelpunt beschikt, mogen de voordelen in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan dat vaste middelpunt kunnen worden toegerekend.

2. De uitdrukking „vrij beroep” sluit in zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, technici, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 16

Niet-zelfstandige arbeid

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 17, 19, 20, 21 en 22 zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mag de ter zake daarvan verkregen beloning in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid is de beloning verkregen door een inwoner van een van de Staten ter zake van een in de andere Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien:

- a) de genietter in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken, die in het desbetreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en
- b) de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en
- c) de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting of van een vast middelpunt, die werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel is de beloning genoten door een inwoner van een van de Staten ter zake van een dienstbetrekking, uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig in internationaal verkeer of aan boord van schepen die worden gebezigd voor de visserij, de robbenjacht of de walvisvangst in volle zee, slechts in die Staat belastbaar.

Artikkel 15

Selvstendige personlige tjenester (fritt yrke)

1. Inntekt som en person bosatt i en av Statene, erverver gjennom utøvelse av et fritt yrke eller ved annen selvstendig virksomhet av lignende karakter, skal bare skattlegges i denne Stat. Bestemmelsen gjelder dog ikke når skattyteren i den annen Stat ordinært råder over en fast innretning som tjener utøvelsen av nevnte virksomhet. Hvis han råder over slik innretning, kan inntekt som tilskrives denne skattlegges i den annen Stat.

2. Uttrykket „fritt yrke” omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art — så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

Artikkel 16

Inntekt av lønnsarbeid

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 17, 19, 20, 21 og 22 skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person, bosatt i en av Statene, mottar i anledning av lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne Stat. Hvis arbeidet er utført i den annen Stat, kan dog godtgjørelsen skattlegges i den sistnevnte Stat.

2. Uansett bestemmelsene i punkt 1 skal godtgjørelse som en person bosatt i en av Statene, mottar i anledning av lønnsarbeid utført i den annen Stat, bare være skattbar i den førstnevnte Stat, forutsatt at:

- a) mottageren oppholder seg i den annen Stat i et eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av vedkommende skatteår, og
- b) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av en arbeidsgiver som ikke er bosatt i den annen Stat, og
- c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted eller en fast innretning som arbeidsgiveren opprettholder i den annen Stat.

3. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel kan godtgjørelse for lønnsarbeid utført ombord i skip eller luftfartøy i internasjonal fart bare skattlegges i den Stat hvor den person som oppbærer slik godtgjørelse er bosatt. Den samme regel får anvendelse på lønnsarbeid utført i fartøyer som brukes i fiske-, selfangst- eller hvalfangstvirksomhet i åpen sjø.

Artikel 17

Bestuurders- en commissarissenbeloningen

1. Bestuurders- en commissarissenbeloningen en soortgelijke betalingen, verkregen door een inwoner van Nederland in zijn hoedanigheid van „styremedlem” of van „representantskapsmedlem” van een lichaam dat inwoner is van Noorwegen, mogen in Noorwegen worden belast.
2. Beloningen en andere betalingen, verkregen door een inwoner van Noorwegen in zijn hoedanigheid van bestuurder of commissaris van een lichaam dat inwoner is van Nederland, mogen in Nederland worden belast.

Artikel 18

Artiesten en sportbeoefenaars

Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 15 en 16 mogen voordelen of inkomsten, verkregen door beroepsartiesten, zoals toneelspelers, film-, radio- of televisieartisten en musici, alsmede door sportbeoefenaars, uit hun persoonlijke werkzaamheden als zodanig, worden belast in de Staat waarin deze werkzaamheden worden verricht.

Artikel 19

Pensioenen

Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 20, eerste en tweede lid, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een van de Staten ter zake van een vroegere dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 20

Beloningen van publiekrechtelijke aard

1. Beloningen, daaronder begrepen pensioenen, betaald door, of uit fondsen in het leven geroepen door een van de Staten of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of dat plaatselijke publiekrechtelijke lichaam daarvan, mogen in die Staat worden belast.
2. Pensioenen en alle andere al dan niet periodieke uitkeringen betaald door, of uit fondsen in het leven geroepen door een van de Staten of een staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan ter uitvoering van de sociale verzekeringswetten van die Staat, mogen in die Staat worden belast.
3. Niettegenstaande het eerste lid van dit artikel vinden de bepalingen van de artikelen 16, 17 en 19 toepassing op beloningen of pensioenen ter zake van diensten bewezen in het kader van een op winst gericht bedrijf, uitgeoefend door een van de Staten of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

Artikkel 17

Styregodtgjørelse

1. Styregodtgjørelse og lignende vederlag som oppbæres av en person bosatt i Nederland, i egenskap av styremedlem eller representantskapsmedlem i et selskap som er hjemmehørende i Norge, kan skattlegges i Norge.

2. Godtgjørelse og annet vederlag som oppbæres av en person bosatt i Norge, i egenskap av „bestuurder” eller „commissaris” i et selskap som er hjemmehørende i Nederland, kan skattlegges i Nederland.

Artikkel 18

Opptredende kunstnere og idrettsmenn

Uansett bestemmelsene i artiklene 15 og 16 kan inntekt som personer erverver ved yrkesmessig opptreden til underholdning for almenheten, så som opptreden av skuespillere, filmskuespillere, kunstnere i kringkasting eller fjernsyn, samt musikere, så vel som profesjonelle idrettsmenn, skattlegges i den Stat hvor den nevnte virksomhet er utøvet.

Artikkel 19

Pensjoner

Med forbehold av bestemmelsene i artikkel 20, punkt 1 og 2, kan pensjoner og lignende godtgjørelse som utbetales som vederlag for tidligere tjenesteytelser til en person bosatt i en av Statene, bare skattlegges i denne Stat.

Artikkel 20

Offentlige utbetalinger

1. Godtgjørelse, herunder pensjoner, som utbetales av — eller fra fond opprettet av — en av Statene eller en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter, til en fysisk person for tjenester som er ytet denne Stat, dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndighet, kan skattlegges i denne Stat.

2. Pensjoner og enhver annen ytelse, uansett om de er periodiske, som ved gjennomføringen av den enkelte Stats sosiallovgivning utbetales av — eller fra frond opprettet av — en av Statene eller en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter, kan skattlegges i denne Stat.

3. Uansett denne artikkels punkt 1 får bestemmelsene i artiklene 16, 17 og 19 anvendelse på godtgjørelse eller pensjoner for tjenester som ytes i forbindelse med enhver nærings- eller forretningsvirksomhet sam utøves av en av Statene, en av dens regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter.

Artikel 21

Professoren en leraren

1. Een inwoner van een van de Staten die in de andere Staat verblijft met het doel gedurende een periode van ten hoogste twee jaar onderwijs te geven of zich met wetenschappelijk onderzoek bezig te houden aan een universiteit, hogeschool of andere inrichting voor hoger onderwijs of wetenschappelijk onderzoek, is slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar ter zake van beloningen door hem genoten voor dat onderwijs of dat onderzoek.

2. Dit artikel vindt geen toepassing op inkomsten verkregen met het verrichten van wetenschappelijk onderzoek, indien dit onderzoek niet wordt verricht in het algemeen belang, maar in de eerste plaats voor het persoonlijke nut van een bepaalde persoon of personen.

Artikel 22

Studenten en stagiairs

1. a) Een natuurlijke persoon die inwoner is van een van de Staten bij de aanvang van zijn bezoek aan de andere Staat en die tijdelijk in de andere Staat verblijf houdt in de eerste plaats met het doel:

i) aan een universiteit of andere erkende onderwijsinrichting in die andere Staat te studeren of op andere wijze zich met wetenschappelijk onderzoek van vormende aard bezig te houden, of

ii) een opleiding te krijgen, die vereist is om hem te bekwaamen voor de uitoefening van een beroep of van een gespecialiseerd beroep,

is vrijgesteld van belasting geheven door die andere Staat ter zake van:

A) giften uit het buitenland ten behoeve van zijn onderhoud, onderwijs, studie, onderzoek of opleiding;

B) een toelage, vergoeding of prijs verleend door een Regering, onderwijsinrichting of instelling zonder winstoogmerk; en

C) inkomsten uit persoonlijke diensten verricht in de andere Staat tot een bedrag dat 3.600 gulden (voor diensten verricht in Nederland) of 7.200 kronen (voor diensten verricht in Noorwegen) in enig belastingjaar niet te boven gaat.

b) De voordelen ingevolge dit lid worden slechts verleend voor zulk een tijdsduur als redelijkerwijs of gewoonlijk vereist is om het doel van het bezoek te bereiken, maar in geen geval zal een natuurlijke persoon de voordelen van dit lid gedurende meer dan vijf belastingjaren genieten.

2. Een inwoner van een van de Staten die als werknemer van of ingevolge een overeenkomst met een inwoner of een lichaam van die Staat in de andere Staat verblijft, in de eerste plaats met het doel:

Artikkel 21

Professorer og lærere

1. En person bosatt i en av Statene, som oppholder seg i den annen Stat inntil to år for å gi undervisning eller utøve vitenskapelig forskning ved et universitet, en høyskole eller en annen anstalt for høyere undervisning eller vitenskapelig forskning, kan bare skattlegges i den førstnevnte Stat av godtgjørelse som mottas for slik undervisning eller forskning.

2. Denne artikkel får ikke anvendelse på inntekt av forskning, hvis slik forskning ikke utøves i offentlighetens interesse, men i første rekke til privat fordel for en eller flere bestemte personer.

Artikkel 22

Studenter og lærlinger

1. a) En fysisk person som er bosatt i en av Statene ved begynnelsen av sitt besøk i den annen Stat, skal være fritatt for skatt i denne Stat når han midlertidig oppholder seg der hovedsakelig for å:

- i) studere ved et universitet eller annen godkjent undervisningsanstalt eller på annen måte utøve forskning som har karakter av utdanning, eller
- ii) sikre seg praktisk øvelse som er nødvendig for å kvalifisere ham til et yrke eller en spesialitet innenfor et slikt yrke.

Fritagelsen gjelder dog bare for:

- A) gaver fra utlandet med henblikk på underhold, undervisning, studium, forskning eller praktisk øvelse;
- B) et stipendium, bidrag eller belønning fra en regjering, undervisningsanstalt eller ikke-ervervmessig organisasjon; og
- C) inntekt av personlige tjenesteytelser som utføres i den annen Stat inntil et beløp som ikke overstiger 3.600 gylden (i tilfelle av tjenesteytelser som utføres i Nederland) eller kr. 7.200 (i tilfelle av tjenesteytelser som utføres i Norge) i et skatteår.

b) De fordeler som er omhandlet i dette punkt gjelder et slikt tidsrom som med rimelighet eller ordinært kreves for å gjennomføre formålet med besøket, dog således at de ikke tilkommer noen fysisk person for lengre tid enn fem skatteår.

2. En person skal være fritatt for skatt i den annen Stat inntil ett skatteår, når han er bosatt i en av de Statene og midlertidig oppholder seg i den annen Stat som arbeidstager hos, eller etter kontrakt med, en person eller et selskap som hører hjemme i den førstnevnte Stat.

Fritagelsen gjelder dog bare opphold hovedsakelig med sikte på:

- i) technische, beroeps- of bedrijfservaring te verkrijgen van een andere persoon dan die inwoner of dat lichaam van de eerstbedoelde Staat, of van een lichaam waarvan het stemgerechtigde aandelenkapitaal voor 50 percent of meer in bezit is van dat lichaam van de eerstbedoelde Staat, of
- ii) aan een universiteit of andere erkende onderwijsinrichting in die andere Staat te studeren,

is gedurende één belastingjaar vrijgesteld van belasting geheven door die andere Staat ter zake van zijn inkomsten uit persoonlijke diensten tot een bedrag dat 18.000 gulden (voor diensten verricht in Nederland) of 36.000 kronen (voor diensten verricht in Noorwegen) niet te boven gaat.

Artikel 23

Overige inkomsten

Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een van de Staten, die niet uitdrukkelijk in de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst zijn vermeld, zijn slechts in die Staat belastbaar.

HOOFDSTUK IV

Belastingheffing naar het vermogen

Artikel 24

Vermogen

1. Vermogen bestaande uit onroerende goederen zoals omschreven in artikel 6, tweede lid, mag worden belast in de Staat waarin deze goederen zijn gelegen.

2. Schulden verzekerd door hypotheek op onroerende goederen die een inwoner van een van de Staten in de andere Staat bezit, zijn voor de berekening van het zuivere vermogen aldaar onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als voor inwoners van die andere Staat.

3. Vermogen bestaande uit roerende zaken die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting van een onderneming, of uit roerende zaken die behoren tot een vast middelpunt gebezigd voor de uitoefening van een vrij beroep, mag worden belast in de Staat waarin de vaste inrichting of het vaste middelpunt is gelegen.

4. Schepen en luchtvaartuigen geëxploiteerd in internationaal verkeer, alsmede schepen gebezigd voor de visserij, de robbenjacht of de walvisvangst in volle zee en roerende zaken die worden gebruikt bij de exploitatie van deze schepen en luchtvaartuigen, mogen worden belast in de Staat waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen. De bepalingen van artikel 8, tweede lid, vinden hierbij toepassing.

5. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een inwoner van een van de Staten zijn slechts in die Staat belastbaar.

- i) tilegnelse av teknisk, yrkesmessig eller kommersiell erfaring hos andre enn oppdragsgiveren eller hos et selskap hvor oppdragsgiveren eier minst 50 prosent av den stemmeberettigede aksjekapital,
- ii) studium ved universitet eller annen godkjent undervisningsanstalt i den annen Stat.
- Fritagelsen er videre begrenset til inntekt av personlige tjenesteytelser inntil 18.000 gylden når arbeidet utføres i Nederland eller kr. 36.000 når det utføres i Norge.

Artikkel 23

Inntekt som ikke er uttrykkelig omhandlet

Inntekter som tilfaller en person bosatt i en av Statene, og som ikke er uttrykkelig omhandlet i de foregående artikler i denne overenskomst, kan bare skattlegges i denne Stat.

KAPITTEL IV

Skattlegging av formue

Artikkel 24

Formue

1. Formue som består av fast eiendom, slik som definert i artikkel 6, punkt 2, kan skattlegges i den Stat hvor eiendommen ligger.

2. Gjeld — sikret ved pant i en fast eiendom som en person bosatt i en av Statene eier i den annen Stat — er fradragberettiget ved fastsettelsen av eiendommens nettoformue på de samme vilkår som gjelder for personer bosatt i den annen Stat.

3. Formue som består av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted for et foretagende, eller som består av løsøre knyttet til en fast innretning som tjener utøvelsen av et fritt yrke, kan skattlegges i den Stat hvor det faste driftssted eller den faste innretning befinner seg.

4. Skip og luftfartøyer i internasjonal fart, så vel som fartøyer som anvendes i fiske-, selfangst- eller hvalfangstvirksomhet i åpen sjø, samt løsøre knyttet til driften av slike skip, luftfartøyer og fartøyer, kan skattlegges i den Stat hvor foretagendets virkelige ledelse har sitt sete. Bestemmelsene i artikkel 8, punkt 2, får tilsvarende anvendelse med hensyn til reglene i nærværende punkt.

5. Alle andre deler av formue som tilhører en person bosatt i en av Statene, kan bare skattlegges i denne Stat.

HOOFDSTUK V

Wijze van vermindering van dubbele belasting

Artikel 25

1. Elk van de Staten is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen of het vermogen te begrijpen die, overeenkomstig de bepalingen van deze Overeenkomst, in de andere Staat mogen worden belast.

2. Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen betreffende de verliescompensatie in de eenzijdige voorschriften tot het vermijden van dubbele belasting, verleent Nederland een vermindering op het overeenkomstig het eerste lid van dit artikel berekende belastingbedrag. Deze vermindering is gelijk aan dat gedeelte van het belastingbedrag dat tot dat belastingbedrag in dezelfde verhouding staat, als het bedrag van de bestanddelen van het inkomen of het vermogen die volgens de artikelen 6, 7, 8, 9, 10, zevende lid, 11, derde lid, 12, derde lid, 14, eerste, tweede en derde lid, 15, 16, eerste lid, 17, eerste lid, 18, 20 en 24 eerste, derde en vierde lid, van deze Overeenkomst in Noorwegen mogen worden belast, staat tot het bedrag van het inkomen of het vermogen dat de in het eerste lid van dit artikel bedoelde grondslag vormt.

Nederland verleent voorts een vermindering op de aldus berekende belasting voor die bestanddelen van het inkomen die volgens artikel 10, tweede lid, in Noorwegen mogen worden belast. Het bedrag van deze vermindering is het laagste van de volgende bedragen:

- a) het bedrag dat gelijk is aan de in Noorwegen geheven belasting;
- b) het bedrag van de Nederlandse belasting op de genoemde bestanddelen van het inkomen, dat tot het overeenkomstig het eerste lid van dit artikel berekende belastingbedrag in dezelfde verhouding staat als het bedrag van de genoemde bestanddelen van het inkomen staat tot het bedrag van het inkomen dat de in het eerste lid van dit artikel bedoelde grondslag vormt.

3. Indien een inwoner van Noorwegen inkomen verkrijgt of vermogen bezit dat, in overeenstemming met de bepalingen van deze Overeenkomst in Nederland mag worden belast, stelt Noorwegen, behoudens de bepalingen van het eerste en vierde lid van dit artikel, dat inkomen of vermogen vrij van belasting.

4. Indien een inwoner van Noorwegen inkomen verkrijgt dat, in overeenstemming met de bepalingen van artikel 10, tweede lid, in Nederland mag worden belast, staat Noorwegen een vermindering toe op de belasting naar het inkomen van die persoon tot een bedrag gelijk aan de in Nederland betaalde belasting. Deze vermindering overschrijdt echter niet dat deel van de belasting, zoals deze berekend is vóór het verlenen van de vermindering, dat aan het uit Nederland verkregen inkomen kan worden toegerekend.

KAPITTEL V

Fremgangsmåter til unngåelse av dobbeltbeskatning

Artikkel 25

1. Hver av Statene kan ta med i grunnlaget for skattleggingen av personer som er bosatt der, også den inntekt og formue som kan skattlegges i den annen Stat i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst.

2. Med forbehold om anvendelsen av bestemmelsene om kompensasjon for underskudd i de unilaterale regler til unngåelse av dobbeltbeskatning, innrømmer Nederland et fradrag i de skatter som er beregnet overensstemmende med punkt 1. Skattefradraget utgjør en så stor del av disse skatter, som svarer til forholdet mellom på den ene side den samlede inntekt og formue som er skattbar i Norge i henhold til artiklene 6, 7, 8, 9, 10, punkt 7, 11, punkt 3, 12, punkt 3, 14, punkt 1, 2, og 3, 15, 16, punkt 1, 17, punkt 1, 18, 20, 24, punkt 1, 3 og 4 i denne overenskomst, og på den annen side den samlede inntekt og formue som utgjør skattegrunnlaget i henhold til denne artikkels punkt 1.

Nederland skal videre innrømme et fradrag fra nederlandsk skatt som således er beregnet for slik inntekt som kan skattlegges i Norge i henhold til artikkel 10, punkt 2. Størrelsen av dette fradrag skal være det minste av følgende beløp:

- a) det beløp som tilsvarende den norske skatt;
- b) det beløp av den nederlandske skatt av den nevnte inntekt som har det samme forhold til det skattebeløp, beregnet i henhold til denne artikkels punkt 1, som det omhandlede inntektsbeløp har til det inntektsbeløp som utgjør skattegrunnlaget som omhandlet i denne artikkels punkt 1.

3. Når en person bosatt i Norge, oppbeholder inntekt eller eier formue som i samsvar med bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Nederland, skal Norge, med forbehold av bestemmelsene i denne artikkels punkt 1 og 4, unnta slik inntekt eller formue fra beskatning.

4. Når en person bosatt i Norge, oppbeholder inntekt som etter bestemmelsen i artikkel 10, punkt 2, kan skattlegges i Nederland, skal Norge innrømme som fradrag i vedkommende persons inntektsskat et beløp svarende til den skatt som er betalt i Nederland. Slikt fradrag skal imidlertid ikke overstige den del av skatten, beregnet før fradraget gis, som svarer til den inntekt som skriver seg fra Nederland.

HOOFDSTUK VI

Bijzondere bepalingen

Artikel 26

Non-discriminatie

1. Onderdanen van een van de Staten, ongeacht of zij inwoner zijn van die Staat of niet, worden in de andere Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die andere Staat onder dezelfde omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

2. De uitdrukking „onderdanen” betekent:

- a) alle natuurlijke personen die de nationaliteit van een van de Staten bezitten;
- b) alle rechtspersonen, vennootschappen en verenigingen die hun rechtspositie als zodanig ontleen aan de wetgeving die in een van de Staten van kracht is.

3. Statenlozen worden in een van de Staten niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan onderdanen van die Staat onder dezelfde omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

4. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een van de Staten in de andere Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen.

Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd, dat een van de Staten verplicht zou zijn aan inwoners van de andere Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van burgerlijke staat of gezinslasten te verlenen, die eerstbedoelde Staat aan zijn eigen inwoners verleent.

5. Ondernemingen van een van de Staten, waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of wordt beheerst door een of meer inwoners van de andere Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan andere soortgelijke ondernemingen van die eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

6. In dit artikel ziet de uitdrukking „belastingheffing” op belastingen van elke soort en benaming.

KAPITTEL VI

Særlige bestemmelser

Artikkel 26

Non-diskriminering

1. Statsborgere i en av Statene, uansett om de er bosatt i denne Stat, skal ikke i den annen Stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse som har sammenheng hermed, som er annerledes eller mere tyngende enn den som er eller måtte bli pålagt den annen Stats borgere under samme forhold.

2. Uttrykket „statsborgere” betyr:

- a) alle fysiske personer som har statsborgerrett i en av Statene;
- b) alle juridiske personer, personselskaper og sammenslutninger som er opprettet i samsvar med gjeldende lovgivning i en av Statene.

3. Statsløse skal ikke i noen av Statene være undergitt noen beskatning eller forpliktelse som har sammenheng hermed, som er annerledes eller mere tyngende enn den som er eller måtte bli pålagt borgerne i vedkommende Stat under samme forhold.

4. Beskatningen av faste driftssteder som et foretagende fra en av Statene opprettholder i den annen Stat, skal ikke i denne Stat være mindre gunstig enn beskatningen av foretagender fra denne Stat som utøver samme virksomhet.

Denne bestemmelse skal ikke tolkes slik at den forplikter en av Statene til å innrømme personer som er bosatt i den annen Stat slike personlige skattefradrag, fritagelser og nedsettelse som den på grunn av personlige forhold eller forsørgelsesbyrde innrømmer personer som er bosatt på dens eget område.

5. Foretagender fra en av Statene hvis kapital helt eller delvis, direkte eller indirekte, tilhører eller kontrolleres av en eller flere personer som er bosatt i den annen Stat, skal i den førstnevnte Stat ikke i sammenheng med dette være undergitt noen beskatning eller forpliktelse som er annerledes eller mere tyngende enn den som lignende foretagender i den førstnevnte Stat er eller måtte bli undergitt.

6. Uttrykket „beskatning” i denne artikkel betyr skatter av enhver art og betegnelse.

Artikel 27

Regeling voor onderling overleg

1. Indien een inwoner van een van de Staten van oordeel is dat de maatregelen van een van de Staten of van beide Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met deze Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin de nationale wetten van die Staten voorzien, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteiten van de Staat waarvan hij inwoner is.

2. De bevoegde autoriteit zal, indien het bezwaar hem gegrond voorkomt en indien hij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, trachten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere Staat te regelen, teneinde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met deze Overeenkomst, te vermijden.

3. De bevoegde autoriteiten van de Staten zullen trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van deze Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen. Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen teneinde dubbele belasting ongedaan te maken in gevallen waarvoor in deze Overeenkomst geen voorziening is getroffen.

4. De bevoegde autoriteiten van de Staten kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen teneinde een overeenstemming als bedoeld in de voorgaande leden te bereiken. Indien voor het bereiken van overeenstemming een mondelinge gedachtenwisseling raadzaam lijkt, kan zulk een gedachtenwisseling plaats vinden in een commissie die bestaat uit vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteiten van de Staten.

Artikel 28

Uitwisseling van inlichtingen

De bevoegde autoriteiten van de Staten zullen zodanige inlichtingen uitwisselen (zijnde inlichtingen die deze autoriteiten geordend voorhanden hebben) als nodig zijn om uitvoering te geven aan deze Overeenkomst, in het bijzonder om fraude te voorkomen, alsmede om uitvoering te geven aan wettelijke voorzieningen tegen wetsontduiking met betrekking tot de belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is. Elke aldus uitgewisselde inlichting zal geheim worden gehouden en niet ter kennis worden gebracht van andere personen of autoriteiten dan die, belast met de vaststelling (daaronder begrepen vaststelling in rechte) of invordering van de belastingen die het onderwerp van deze Overeenkomst uitmaken.

Artikel 29

Hulp en bijstand

1. De Staten nemen op zich elkaar hulp en bijstand te verlenen bij de invordering van de belastingen die het onderwerp van deze Overeen-

Artikkel 27

Fremgangsmåte ved inngåelse av gjensidige avtaler

1. Når en person bosatt i en av Statene, mener at tiltak som er truffet av en av eller begge Stater i forhold til ham medfører eller vil medføre en beskatning som ikke er overensstemmende med denne overenskomst, kan han innbringe saken for den kompetente myndighet i den Stat hvor han er bosatt. Dette kan gjøres uansett den klagerett som måtte være hjemlet i de nevnte Staters nasjonale lovgivninger.

2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv har anledning til å treffe en tilfredsstillende avgjørelse, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen Stat, med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med denne overenskomst.

3. De kompetente myndigheter i Statene skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av overenskomsten måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å fjerne dobbeltbeskatning i tilfelle som ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kompetente myndigheter i Statene kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre med sikte på å oppnå enighet som nevnt i de foranstående punkter. Er det for å komme til enighet tilrådelig å ha en muntlig meningsutveksling, kan denne finne sted ved en kommisjon bestående av representanter for de kompetente myndigheter.

Artikkel 28

Utvexling av opplysninger

De kompetente myndigheter i Statene skal utveksle opplysninger særlig for å forebygge skattesvik, og for gjennomføringen av intern lovgivning med sikte på å hindre unndragelse av skatter som går inn under denne overenskomst. Det forutsettes at det dreier seg om opplysninger som disse myndigheter har til rådighet etter vanlig administrativ praksis. Alle opplysninger som utveksles på denne måte, skal behandles som hemmelige og skal ikke åpenbares for andre personer eller myndigheter enn de som har til oppgave å fastsette, også rettslig, og innkreve de skatter som denne overenskomst gjelder.

Artikkel 29

Bistand ved innkreving

1. Statene påtar seg å gi hverandre bistand ved innkreving av de skatter som denne overenskomst gjelder, foruten renter, omkostninger,

komst uitmaken, met inbegrip van interest, kosten, verhogingen van belasting en boeten van niet-strafrechtelijke aard.

2. In geval van verzoeken tot invordering van belastingen zullen onherroepelijk vaststaande belastingvorderingen van elk van de Staten door de andere Staat ter invordering worden aanvaard en in die Staat worden geïnd overeenkomstig de wetten die van toepassing zijn voor de invordering en inning van zijn eigen belastingen, met dien verstande dat zulke vorderingen in de laatstbedoelde Staat geen wettelijke voorrang zullen genieten. Noorse belastingvorderingen zullen als onherroepelijk vaststaand worden beschouwd, indien zij niet meer kunnen worden gewijzigd ingevolge administratief beroep. De aangezochte Staat zal niet gehouden zijn over te gaan tot executoriale maatregelen waarvoor de wet van de verzoekende Staat geen voorziening inhoudt.

3. Elk verzoek zal vergezeld gaan van bescheiden waaruit blijkt dat volgens de wetten van de verzoekende Staat de belastingen onherroepelijk zijn komen vast te staan in de zin van het tweede lid van dit artikel.

4. De hulp, bedoeld in dit artikel, zal niet worden verleend ten aanzien van onderdanen of lichamen van de aangezochte Staat.

Artikel 30

Beperking van de artikelen 28 en 29

In geen geval zullen de bepalingen van de artikelen 28 en 29 aldus worden uitgelegd dat zij een van de Staten de verplichting opleggen:

- a) maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetten of het gebruik van die of van de andere Staat;
- b) bijzonderheden te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetten of in de normale gang van zaken in de administratie van die of van de andere Staat;
- c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze zouden onthullen dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

Artikel 31

Diplomatieke en consulaire ambtenaren

De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die diplomatieke of consulaire ambtenaren en beampten ontlenen aan de algemene regelen van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

Artikel 32

Uitvoeringsvoorschriften

1. De bevoegde autoriteiten van elk van de Staten kunnen, in overeenstemming met het gebruik van die Staat, uitvoeringsvoorschriften vast-

tilleggsskatter og bøter som ikke har strafferettslig karakter.

2. Ved anmodning om innkreving av skatter skal endelig fastsatte skattekrav fra hver av Statene godtas til innkreving av den annen Stat og innkreves av denne i samsvar med dens lovgivning om innkreving av dens egne skatter. Kravene skal dog ikke være prioritert i den sistnevnte Stat. Norske skattekrav skal anses som endelig fastsatte når de ikke lenger kan endres i henhold til administrativ klage. Den Stat som det er gjort henvendelse til, skal ikke være forpliktet til å anvende tvangsforføyninger som ikke er hjemlet i den Stats lovgivning som fremsetter anmodningen.

3. Ved anmodning om bistand må dokumenteres at skattene er endelig fastsatt i henhold til lovgivningen i den Stat som fremsetter henvendelsen, slik som bestemt i denne artikkels punkt 2.

4. Den bistand som er omhandlet i denne artikkel, skal ikke gis når det gjelder statsborgere eller selskaper i den Stat som anmodningen er rettet til.

Artikkel 30

Begrensning med hensyn til artiklene 28 og 29

Bestemmelsene i artiklene 28 og 29 skal ikke tolkes slik at de pålegger en av Statene forpliktelse til:

- a) å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen Stats lovgivning eller administrative praksis;
- b) å gi opplysninger som ikke kan skaffes i henhold til dens egen eller den annen Stats lovgivning eller vanlige administrative praksis;
- c) å gi opplysninger som ville åpenbare næringsmessige, forretningsmessige, industrielle, kommersielle eller yrkesmessige hemmeligheter, fremstillingsmetoder eller informasjoner hvis åpenbaring ville stride mot almene interesser.

Artikkel 31

Diplomatiske og konsulære tjenestemenn

Det som er fastsatt i denne overenskomst skal ikke berøre de skattemessige privilegier som tilkommer diplomatiske eller konsulære tjenestemenn i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

Artikkel 32

Forskrifter

1. De kompetente myndigheter i hver av Statene kan i samsvar med praksis i vedkommende Stat fastsette de forskrifter som er nødvendige

stellen die nodig zijn om de bepalingen van deze Overeenkomst uit te voeren.

2. Ten aanzien van de bepalingen van deze Overeenkomst met betrekking tot de uitwisseling van inlichtingen en de wederkerige bijstand bij de invordering van belastingen, kunnen de bevoegde autoriteiten in gemeenschappelijk overleg regelen vaststellen betreffende de te volgen gedragslijn, de formulieren voor aanvragen en voor antwoorden daarop, de herleiding van de munteenheid, de beschikking over de geïnde bedragen, de minima der voor invordering in aanmerking komende bedragen en daarmee verband houdende aangelegenheden.

Artikel 33

Uitbreiding tot andere gebieden

1. Deze Overeenkomst kan, hetzij in haar geheel, hetzij met de noodzakelijke wijzigingen, worden uitgebreid tot

- a) elk van de landen of beide landen Suriname en de Nederlandse Antillen;
- b) elk deel van het grondgebied van Noorwegen dat uitdrukkelijk van de toepassing van de Overeenkomst is uitgesloten;

indien het desbetreffende land of gebied belastingen heft die in wezen gelijksoortig zijn aan de belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is. Zulk een uitbreiding zal van kracht worden met ingang van de dag en met inachtneming van de wijzigingen en voorwaarden, daaronder begrepen voorwaarden ten aanzien van de beëindiging, nader overeen te komen en vast te stellen bij diplomatieke notawisseling.

2. Tenzij anders door de beide Staten is overeengekomen, zal de opzegging van de Overeenkomst door een van hen op de voet van artikel 36 niet tevens de toepasselijkheid van de Overeenkomst op het land of gebied waartoe zij ingevolge dit artikel is uitgebreid, beëindigen.

Artikel 34

Opschorting van de scheepvaartovereenkomst van 1929

De Overeenkomst van 11 januari 1929 tussen Nederland en Noorwegen tot wederzijdse vrijstelling van inkomstenbelasting in zekere gevallen, waarbij winsten voortvloeien uit het zeescheepvaartbedrijf, is niet van toepassing voor enige belasting over tijdvakken waarvoor deze Overeenkomst met betrekking tot die belasting van toepassing is.

HOOFDSTUK VII

Slotbepalingen

Artikel 35

Inwerkingtreding

1. Deze Overeenkomst zal worden bekrachtigd en de akten van bekrachtiging zullen zo spoedig mogelijk te Oslo worden uitgewisseld.

for å sette i verk bestemmelsene i denne overenskomst.

2. For så vidt angår de bestemmelser i overenskomsten som handler om utveksling av opplysninger og gjensidig bistand ved innkreving av skatter, kan de kompetente myndigheter ved innbyrdes avtale fastsette regler om fremgangsmåten, skjemaer for henvendelser og tilhørende svar, omregning av valuta, forføyninger over innkasserte beløp, minstebeløp som skal være gjenstand for innkreving og dermed forbundne forhold.

Artikkel 33

Territorial utvidelse

1. Denne overenskomst kan utvides, enten i sin helhet eller med nødvendige endringer, til

- a) det ene av, eller begge, landene Surinam og De Nederlandske Antiller;
- b) enhver del av Norges territorium som uttrykkelig er blitt utelukket fra overenskomstens anvendelsesområde;

hvis vedkommende land eller territorium pålegger skatter av vesentlig likeartet karakter som de som overenskomsten får anvendelse på. Enhver slik utvidelse skal ha virkning fra det tidspunkt og være underkastet slike endringer og vilkår, herunder bestemmelser om opphør, som måtte bli nevnt særskilt og avtalt ved noter, som blir å utveksle på diplomatisk vei.

2. Med mindre noe annet blir avtalt mellom begge Stater, skal ensidig oppsigelse av overenskomsten i henhold til artikkel 36 ikke medføre at overenskomsten opphører å få anvendelse for noe land eller territorium som den er blitt utvidet til å omfatte i henhold til denne artikkel.

Artikkel 34

Suspensjon av skipsfartsavtale av 1929

Avtalen av 11. januar 1929 mellom Nederland og Norge om gjensidig fritagelse for beskatning av visse inntekter av rederivirksomhet, skal ikke gjelde skatt i det tidsrom nærværende overenskomst er i kraft.

KAPITTEL VII Sluttbestemmelser

Artikkel 35

Ikrafttredelse

1. Denne overenskomst skal ratifiseres, og ratifikasjonsdokumentene skal utveksles i Oslo så snart som mulig.

2. Deze Overeenkomst treedt in werking op het ogenblik van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging en haar bepalingen vinden, behoudens het bepaalde in het derde lid, toepassing voor belastingjaren en tijdvakken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar volgend op het jaar waarin deze uitwisseling plaats vindt.

3. Artikel 10 vindt toepassing met betrekking tot dividenden die betaald worden op of na de dertigste dag na de datum waarop de akten van bekrachtiging zijn uitgewisseld.

4. Het op 29 december 1950 te 's-Gravenhage ondertekende Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Noorwegen ter vermindering van dubbele belasting en ter voorkoming van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen van inkomsten en van vermogen, houdt op toepassing te vinden op het tijdstip waarop de bepalingen van deze Overeenkomst van toepassing worden. De bepalingen van het genoemde Verdrag blijven echter van toepassing voor belastingjaren en tijdvakken die zijn verstreken voor het tijdstip waarop de bepalingen van deze Overeenkomst van toepassing worden.

Artikel 36

Beëindiging

Deze Overeenkomst blijft van kracht totdat zij door een van de Staten is opgezegd. Elk van de Staten kan deze Overeenkomst langs diplomatieke weg opzeggen door ten minste zes maanden voor het einde van enig kalenderjaar na het jaar 1971 van de beëindiging kennis te geven. In dat geval houdt de Overeenkomst op van toepassing te zijn met betrekking tot belastingjaren en tijdvakken die aanvangen na het einde van het kalenderjaar waarin van de opzegging kennis is gegeven.

TEN BLIJKE WAARVAN de bovengenoemde gevolmachtigden deze Overeenkomst hebben ondertekend en er hun zegels aan hebben gehecht.

GEDAAN te 's-Gravenhage, de 22e september 1966 in de Nederlandse en in de Noorse taal, in twee exemplaren, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden,

(w.g.) L. DE BLOCK

Voor het Koninkrijk Noorwegen,

(w.g.) OTTO KILDAL

Ambassadør

2. Overenskomsten skal tre i kraft ved utvekslingen av ratifikasjonsdokumentene, og dens bestemmelser skal, med forbehold av reglene i punkt 3, ha virkning for skatteår og regnskapsperioder som begynner på eller etter den 1. januar i det år som følger etter det år da utvekslingen blir foretatt.

3. Artikkel 10 får virkning med hensyn til dividender som betales fra og med den 30. dag etter dagen for utvekslingen av ratifikasjonsdokumenter.

4. Overenskomsten mellom Kongeriket Nederland og Kongeriket Norge, undertegnet i Haag 29. desember 1950, til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue har ikke virkning i den tid da bestemmelsene i nærværende overenskomst er i kraft. Bestemmelsene i den førstnevnte overenskomst skal imidlertid fortsatt ha virkning for skatteår og regnskapsperioder som er utløpet før den tid da bestemmelsene i nærværende overenskomst trer i kraft.

Artikkel 36

Opphør

Denne overenskomst skal forbli i kraft inntil den blir oppsagt av en av Statene. Hver Stat kan oppsi overenskomsten på diplomatisk vei ved å gi varsel om oppsigelse minst seks måneder før utløpet av noe kalenderår etter året 1971. I så fall opphører overenskomsten å ha virkning for skatteår og regnskapsperioder som begynner ved utløpet av det kalenderår da varsel om opphør er gitt.

TIL BEKREFTELSE AV FORANSTÅENDE har de undertegnede i henhold til fullmakt underskrevet denne overenskomst og forsynt den med sine segl.

UTFERDIGET i Haag, den 22. september 1966 i to eksemplarer, på nederlandsk og norsk, slik at begge tekster har lik gyldighet.

For Kongeriket Nederland,

(u.) L. DE BLOCK

For Kongeriket Norge,

(u.) OTTO KILDAL
Ambassadør

Protocol

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, heden tusschen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Noorwegen gesloten, zijn de gevolmachtigden die dit Protocol ondertekend hebben, overeengekomen dat de volgende bepalingen een integreerend deel van de Overeenkomst zullen vormen:

I.

1. Indien ingevolge de bepalingen van de Overeenkomst een inwoner van Nederland vrijgesteld is van of recht heeft op vermindering van Noorse belasting, zal een soortgelijke vrijstelling of vermindering van toepassing zijn ten aanzien van onverdeelde nalatenschappen van overleden personen, voorzover een of meer van de begunstigden inwoner van Nederland is.

2. Voor zover voordelen of inkomsten van een onverdeelde nalatenschap van een overleden persoon ingevolge de bepalingen van de Overeenkomst onderworpen zijn aan Noorse belasting en toekomen aan een begunstigde die inwoner van Nederland is, zal Nederland een vermindering verlenen op de voet van artikel 25, tweede lid, van de Overeenkomst.

II.

Ad artikel 4

Natuurlijke personen die aan boord van een schip wonen zonder een werkelijke woonplaats in een van de Staten te hebben, worden geacht inwoner te zijn van de Staat waarin het schip zijn thuishaven heeft.

III.

Ad de artikelen 8, 14, 24 en 27

Indien een onderneming wordt gedreven door een of meer hoofdelijk aansprakelijke vennoten die in een van de Staten wonen, en door een of meer hoofdelijk aansprakelijke vennoten die in de andere Staat wonen, en de bevoegde autoriteiten van beide Staten het erover eens zijn dat niet kan worden vastgesteld dat de plaats van de werkelijke leiding slechts in een van de Staten is gelegen, zijn voordelen als bedoeld in artikel 8, eerste en derde lid, voordelen als bedoeld in artikel 14, derde lid, en vermogen als bedoeld in artikel 24, vierde lid, slechts belastbaar, naar gelang van het aandeel dat elk van de hoofdelijk aansprakelijke vennoten in het geheel bezit, in de Staat waarvan die vennoot inwoner is.

IV.

Ad artikel 10

Verzoeken om teruggaaf van belasting die in strijd met de bepalingen van artikel 10 is geheven, moeten bij de bevoegde autoriteit van de Staat die de belasting heeft geheven, worden ingediend binnen een tijdvak van drie jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven.

Protokoll

Ved undertegningen av den overenskomst som i dag er sluttet mellom Kongeriket Nederland og Kongeriket Norge til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til inntekt og formue, er undertegnede befullmektigede representanter blitt enige om at følgende bestemmelser utgjør en integrerende del av overenskomsten.

I.

1. Når en person som ifølge overenskomstens bestemmelser er bosatt i Nederland, er fritatt for eller berettiget til nedsettelse av norsk skatt, skal tilsvarende fritagelse eller nedsettelse få anvendelse på uoppgjorte dødsboer i den utstrekning en eller flere av loddeierne eller legatane er bosatt i Nederland.

2. Når inntekt av et uoppgjort dødsbo som etter overenskomstens bestemmelser er undergitt norsk beskatning, tilkommer loddeier eller legatar bosatt i Nederland, skal Nederland innrømme et fradrag i samsvar med artikkel 25, punkt 2, i overenskomsten.

II.

Ad artikkel 4

Fysiske personer som bor ombord i et skip uten å ha noen fast bopel i noen av Statene, anses for å være bosatt i den Stat hvor skipet har sin hjemstedshavn.

III.

Ad artiklene 8, 14, 24 og 27

Når foretaket drives av en eller flere solidarisk ansvarlige sameiere bosatt i en av Statene, og av en eller flere solidarisk ansvarlige sameiere bosatt i den annen Stat, skal følgende regler gjelde: Når de kompetente myndigheter i begge Stater er enige i at den virkelige ledelse ikke kan stedfestes bare til én av Statene, kan fortjeneste som nevnt i artikkel 8, punkt 1 og 3, gevinst som nevnt i artikkel 14, punkt 3 og formue som nevnt i artikkel 24, punkt 4, bare skattlegges i forhold til den andel som hver av de solidarisk ansvarlige sameiere har, i den Stat hvor vedkommende sameier er bosatt.

IV.

Ad artikkel 10

Henvendelser om tilbakebetaling av skatt som er oppkrevet i strid med bestemmelsene i artikkel 10, må fremsettes til den kompetente myndighet i den Stat som har oppkrevet skatten, innen en frist på tre år etter utløpet av det kalenderår da skatten ble oppkrevet.

V.

Ad artikel 25

Indien de wetgeving van een van de Staten niet voorziet in het heffen van belasting over bestanddelen van het inkomen of het vermogen die verband houden met de zeebodem en de ondergrond daarvan als bedoeld in artikel 3, eerste lid, letters b of c, en die ingevolge de bepalingen van de Overeenkomst in die Staat mogen worden belast, is de andere Staat niet verplicht met betrekking tot die bestanddelen een vermindering of vrijstelling van belasting op de voet van artikel 25, tweede of derde lid, te verlenen.

VI.

Ad artikel 25

Indien de wetgeving van een van de Staten niet voorziet in het heffen van belasting over een beloning als bedoeld in artikel 20, tweede lid, die wordt betaald aan een inwoner van de andere Staat, is de laatstbedoelde Staat niet verplicht met betrekking tot die beloning een vermindering of vrijstelling van belasting op de voet van artikel 25, tweede of derde lid, te verlenen.

VII.

Ad artikel 26

De bepalingen van artikel 26 mogen niet aldus worden uitgelegd dat Noorwegen verplicht zou zijn aan onderdanen van Nederland die niet tevens onderdaan van Noorwegen zijn, de bijzondere belastingvermindering te verlenen die ingevolge afdeling 22 van de Noorse belastingwet voor de landelijke districten en afdeling 17 van de Noorse belastingwet voor de stedelijke districten wordt toegestaan aan onderdanen van Noorwegen en aan personen die geboren zijn uit ouders die de Noorse nationaliteit bezitten.

VIII.

Ad artikel 26

Voor de toepassing van artikel 26, vierde lid, zijn

a) interest, royalty's en andere uitgaven, die door een onderneming van een van de Staten zijn gedaan en die kunnen worden toegerekend aan een vaste inrichting welke die onderneming in de andere Staat heeft, voor de berekening van de belastbare winst van die vaste inrichting onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer die vaste inrichting een onderneming van die andere Staat zou zijn;

b) schulden, die door een onderneming van een van de Staten zijn aangegaan en die kunnen worden toegerekend aan een vaste inrichting welke die onderneming in de andere Staat heeft, voor de berekening van het belastbare vermogen van die vaste inrichting onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer die vaste inrichting een onderneming van de andere Staat zou zijn.

IX.

Ad artikel 28

De verplichting tot het uitwisselen van inlichtingen strekt zich niet uit tot inlichtingen die verkregen zijn van banken of van daarmede gelijk-

V. *Ad artikkel 25*

Hvis lovgivningen i en av Statene ikke har regler om skattlegging av inntekt eller formue knyttet til sjøbunnen og dens undergrunn — som omhandlet i artikkel 3, punkt 1 b eller c, og som kan skattlegges i denne Stat i henhold til overenskomstens bestemmelser — skal den annen Stat ikke være forpliktet til å innrømme fradrag eller fritagelse for skatt av slik inntekt og formue i medhold av artikkel 25, punkt 2 eller 3.

VI. *Ad artikkel 25*

Hvis lovgivningen i en av Statene ikke har regler om skattlegging av godtgjørelse som omhandlet i artikkel 20, punkt 2, som utbetales til en person bosatt i den annen Stat, skal den sistnevnte Stat ikke være forpliktet til å innrømme fradrag eller fritagelse for skatt av slik godtgjørelse i medhold av artikkel 25, punkt 2 eller 3.

VII. *Ad artikkel 26*

Bestemmelsene i artikkel 26 skal ikke tolkes slik at de forplikter Norge til å innrømme nederlandske statsborgere som ikke er norske borgere, den særskilte skattelettelse som tilstås norske statsborgere og personer med norsk innfødsrett i henhold til den norske skattelov for landet § 22 og den norske skattelov for byene § 17.

VIII. *Ad artikkel 26*

Ved anvendelsen av artikkel 26, punkt 4, gjelder følgende:

a) renter, royalties og andre utgifter som utredes av et foretagende fra en av Statene og som kan henføres til et fast driftssted som dette har i den annen Stat, kan fratrekkes ved beregningen av det faste driftssteds skattbare formue på de samme vilkår som om det var et foretagende fra den annen Stat;

b) gjeld som er pådratt av et foretagende fra en av Statene og som kan henføres til et fast driftssted som foretaket har i den annen Stat, kan fratrekkes ved beregningen av det faste driftssteds skattbare formue på samme vilkår som om det var et foretagende fra den annen Stat.

IX. *Ad artikkel 28*

Plikten til å utveksle opplysninger omfatter ikke opplysninger som er meddelt av banker eller lignende institusjoner. Uttrykket „lignende

gestelde instellingen. De uitdrukking „daarmede gelijkgestelde instellingen” ziet onder meer op verzekeringsmaatschappijen.

X.

Ad artikel 29

Nederland is niet gehouden lijfswang toe te passen ter invordering van belastingen.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd, dit Protocol hebben ondertekend en er hun zegels aan hebben gehecht.

GEDAAN te 's-Gravenhage, de 22e september 1966 in de Nederlandse en in de Noorse taal, in twee exemplaren, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden,

(w.g.) L. DE BLOCK

Voor het Koninkrijk Noorwegen,

(w.g.) OTTO KILDAL

Ambassadør

institusjoner” betyr bl.a. forsikringsselskaper.

X. *Ad artikkel 29*

Nederland skal ikke pålegges å anvende fengsling ved innkreving av skatter.

TIL BEKREFTELSE AV FORANSTÅENDE har de undertegnede i henhold til fullmakter underskrevet denne Protokoll og forsynt den med sine segl.

UTFERDIGET i Haag den 22. september 1966 i to eksemplarer, på nederlandsk og norsk, slik at begge tekster har lik gyldighet.

For Kongeriket Nederland,

(u.) L. DE BLOCK

For Kongeriket Norge,

(u.) OTTO KILDAL
Ambassadør

D. GOEDKEURING

De Overeenkomst, met Protocol, behoeft ingevolge artikel 60, lid 2, van de Grondwet de goedkeuring der Staten-Generaal alvorens te kunnen worden bekrachtigd.

E. BEKRACHTIGING

Bekrachtiging van de Overeenkomst, met Protocol, is voorzien in artikel 35, eerste lid.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van de Overeenkomst, met Protocol, zullen ingevolge artikel 35, lid 2, onder de aldaar gestelde voorwaarden, in werking treden op de dag van uitwisseling der akten van bekrachtiging.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zullen de bepalingen van de Overeenkomst, met Protocol, voorshands alleen voor Nederland gelden.

J. GEGEVENS

Van het op 29 april 1958 te Genève gesloten Verdrag inzake het continentale plat, naar welk Verdrag wordt verwezen in artikel 3, lid 1 b, van het onderhavige Verdrag, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Trb.* 1959, 126. Zie ook *Trb.* 1966, 126.

Van het op 29 december 1950 te 's-Gravenhage gesloten Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Noorwegen ter vermindering van dubbele belasting en ter voorkoming van het ontgaan van belastingen met betrekking tot belastingen van inkomsten en van vermogen, ter vervanging van welk Verdrag de onderhavige Overeenkomst ingevolge haar artikel 35, lid 4, strekt, is de tekst geplaatst in *Trb.* 1951, 6. Zie ook *Trb.* 1952, 79.

Van de op 11 januari 1929 te 's-Gravenhage gesloten Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Noorwegen tot wederzijdse vrijstelling van inkomstenbelasting in zekere gevallen, waarbij winsten voortvloeien uit het zeescheepvaartbedrijf, naar welke Overeenkomst wordt verwezen in artikel 34 van de onderhavige Overeenkomst, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Stb.* 1929, 52.

Uitgegeven de zesde oktober 1966.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.